

[Riishøj]

her, er naturligtvis, hvordan den omsættes i praksis.

Vi har den opfattelse i tilknytning til B 113, at dersom der virkelig skal ske elbesparelser i erhvervssektoren, må der være økonomiske incitament. Det, der er besynderligt i den argumentation, som ministeren fremfører, er jo, at han mener, at kampagner, som kan være udmærkede, i sig selv er nok. Vi har så den opfattelse, at som samfundet nu engang fungerer, så er økonomiske incitament nødvendige, dersom der skal spares på energiforbruget.

Erhvervslivet har jo på grund af faldet i energipriserne haft gigantiske besparelser i forbindelse med det samlede elforbrug og energiforbrug, og det samlede energiforbrug udgør en stadig lavere del af de samlede omkostninger. Under disse vilkår er det ikke muligt trods smukke henstillinger at gennemføre meget store energibesparelser, medmindre der gives meget store erhvervstilskud direkte fra statskassen uden modydelse fra erhvervslivets side. Det er udmærket med kampagnerne, men vi har altså skepsis med hensyn til, at de fører til resultater, medmindre der sker en ændring i tarifsystemerne, og medmindre den automatiske elafgiftsrefusion og energiafgiftsrefusionen ophæves.

Man kan diskutere, hvordan det skal gøres, den konkrete udformning, men uden økonomiske incitament når man ikke de resultater, der skal nås. Derfor er vi enige i sigtet med forslag nr. B 113 om de momsregistrerede virksomheder. Det passer i sigtet til vores forslag, som vi skal behandle bagefter. Vi har ikke lagt os fast på en bestemt model – sidst vi gjorde det, blev vi kritiseret for det – men lægger det bredt op, men kan der nås til enighed om et ændret tarifsistem og en form for energibesparende afgiftssystem, medvirker vi meget gerne dertil.

Jeg håber, at det vil være muligt. Ellers står vi i den situation, at der, som ministeren siger, men med et andet indhold, kan blive tale om gigantiske fejlinvesteringer, nemlig i nye store kulfyrede kraftværker i milliardklassen. Det er jo ikke småting, de koster. Det vil formodentlig blive i størrelsesordenen 8 mia. kr., der skal investeres af elselskaberne i nye store kulfyrede enheder.

Vi mener, at der skal gøres et forsøg, et ægte forsøg, på at få standset disse fejlinve-

steringer igennem en ændring af afgifts- og tarifsystemerne.

Vi er enige med VS i beslutningsforslag nr. B 114, om den vedvarende energi. Jeg mener – og det har jeg også hørt Det Radikale Venstre udtale – at der er behov for at samle ressourcerne til den vedvarende energi. De er spredt i dag. Nogle er under Energiministeriet på forskellige konti, nogle er under Energistyrelsen. Det ville være rimeligt at samle disse ressourcer i et egentligt fremstød for den vedvarende energi i en selskabsform. Man kan diskutere den nøjagtige udformning, men det skal være i en selskabsform, der virkelig samordner tilskud, finansiering og oplysningsvirksomhed, sådan at de barrierer, der findes rundt omkring for at anvende vedvarende energi, nedbrydes.

Vi mener ikke, at de ressourcer, der er i dag, er tilstrækkelige. Vi mener bestemt heller ikke, at de er koordineret organisatorisk på den rigtige måde. De bør samles i én samlet enhed, som kan operere forholdsvis selvstændigt i forhold til ministerierne og styrelserne. Derfor vil vi støtte forslaget om et Vedvarende Energi-råd.

Man kan diskutere, hvor mange ressourcer der her og nu skal anvendes på biomassen. Der sættes her 1,5 mia. kr. af. Vi vil ikke her og nu lægge os fast på et bestemt beløb, men det er afgjort, at skal de miljøfremstød, der sker inden for biomasseområdet, gennemføres med et rationelt formål, miljømæssigt, energimæssigt, så skal der uundgåeligt anvendes meget store samfundsmæssige ressourcer, og dem er vi villige til at yde, fordi de penge kommer rigeligt igen.

Der er derefter en række forslag vedrørende halmen. Det, vi kan indvende fra SFs side, er, at afvejningen af miljøhensynet og energihensynet i forbindelse med halmforslagene efter vores opfattelse ikke er tydelig nok. Vi er enige i, at det indtil videre er nødvendigt at anvende halm til energiformål, men vi ved også, at der er miljømæssige hensyn og problemer i forbindelse med anvendelsen af halmen til energiformål, og at der også er alternative anvendelser af halmen, nedmuldningen f.eks. Det er jo et emne, der i høj grad diskuteres i tilknytning til diskussionerne om forureningen af havene, og det er afgjort, at halmens anvendelse kommer ind også i forbindelse med disse overvejelser.